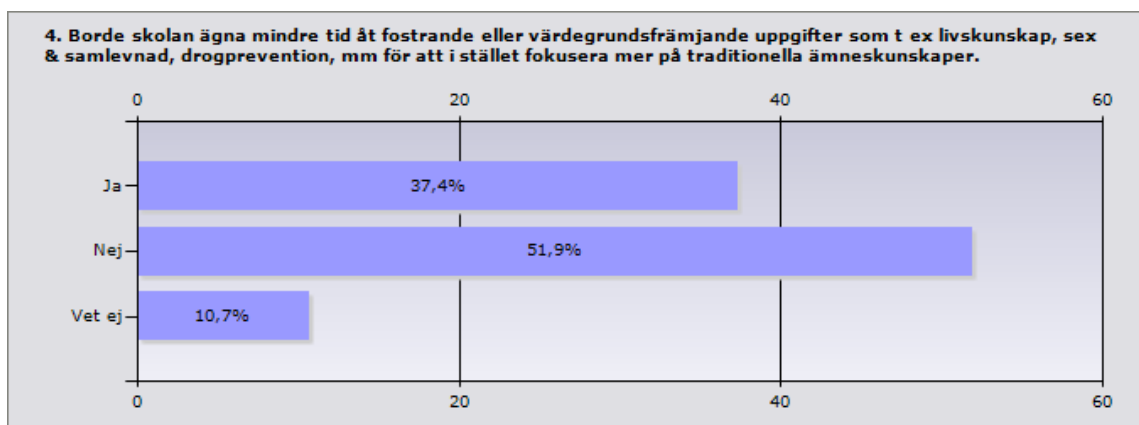

SKOLFRONTs
Lärarbarometer
om skolans ansvar

” Allt är viktigt och vi måste arbeta
med hela människan.”

Undersökningen gjordes 2011-04-08 – 2011-04-26

	Procent	Antal
Ja	37,4%	226
Nej	51,9%	314
Vet ej	10,7%	65
	Svarande	605
	Inget svar	6

Kommentarer i urval:

Absolut inte! Utan värdegrundsarbetet och den sociala kompetensen är ju inte kunskaperna lika mycket värda! Ett barn som mår bra, lär bra! Vi vill väl inte ha en skola med robotungar som bara kan rabbla upp en massa fakta som papegojor utan att kunna sätta in det i sammanhang och förstå hur man kan använda sina kunskaper i samräre med andra. Vi måste rusta våra barn för samhället, livet och framtiden.

Absolut. De uppgifterna är viktiga, men på vår skola är det ständigt schemabrytande aktiviteter av det slaget som gör att traditionella ämnen drabbas. Signalen till eleverna är att det inte är så viktigt. Samma med alla grundskolor med ämnesövergripande flum.

Absolut. Mycket tid går bort till detta. Det har liten eller ingen betydelse. Mer ämneskunskaper är ett absolut måste!

Absolut. Skolan styrs i dag av yttre motivation/betyg.

Med den styrningen är det få som anser sig ha tid att bry sig om eleven som individ och stödjade deras personliga utveckling.

All kunskap är viktig, men de lärare som utför sitt uppdrag måste behärska sina ämnen och ha stort engagemang. Vad är traditionella ämneskunskaper? Jag tycker detta är en värdering, som naturligtvis ser olika ut beroende på vem som gör värderingen.

Allt för mycket tid går åt till sådant som inte är själva kärnan i skolans verksamhet, dvs att lära ut kunskaper

Alla områden är viktiga på sitt sätt. Det gäller att finna en bra balans. Om man fokuserar på det som är viktigt istället för det som är politiskt korrekt så tror jag tiden kommer att räcka till.

Allt behövs fler lärare behövs

Allt detta borde finnas men ämneskunskaper är ju det främsta skälet för att man går i skolan.

Allt hör ihop. Det handlar om kunskapssyn

Allt är viktigt och vi måste arbeta med hela människan. Värdegrundsfrågor kan på ett naturligt sätt ingå i de flesta ämnen. Att arbeta med tema är också gynnsamt eftersom eleverna då kan mötas i andra konstellationer och möta andra elever vilket gynnar deras utveckling.

Allt är viktigt, livskunskap behövs många elever har inte så bra värderingar med sig hemifrån. Ämnena kan också integreras med andra ämnen.

Allt är viktigt. Om eleven har fina betyg men är asocialt eller tvärrtom är inte bra. Man behöver uppfostra och utbilda elever. Men i reglerna finns det nu en del slapp och glapp. Dessutom går resurserna i spillo.

ANT-forskningen visar att det är det viktigaste skolan kan göra för att motverka missbruk!

Att vara förberedd för ett liv tillsammans med andra på ett mänskligt sätt byggt på förtroende och god självkänsla är väl värt att sträva efter.

Barn behöver en stabil kunskapsgrund att stå på när de kommer upp i högstadiet och vidare. Värdegrunden kommer med på köpet.

Borde gå att kombinera detta.

Bra tillfälle att använda gruppen som värdegrundsträning i vårt individualiserade, nätsurfande chattande samhälle. Var ska man annars få influenser från folk med andra erfarenheter dela ideer och träna empatiskförmåga

Båda sakerna behövs.

Båda sakerna är självklart viktiga, men yttre aktörer måste bli bra om de ska kunna samarbeta med skolan. Livskunskap är bra när det gäller att fortbilda lärare, men det ska inte finnas Icke-ämnen i skolan

Båda är viktiga men samma lärare ska inte syssla med båda uppgifterna!!!

Båda är viktiga. Jag tycker ämneskunskaper måste finnas, men kanske inte på det traditionella sättet. Man bör nog se över vad som är viktigt att kunna och veta.

Både och. Sociala frågor etc. är jätteviktiga, men allt mindre tid ägnas åt kunskaper vilket får resultat.
Både ock! Låt sex och samlevnad ingå i livskunskap och överlåt en hel del till familjen, dvs föräldrarna. Självklart bör fostran och värdegrundsfrämjande insatser fortsätta MEN då tillsammans med ett betydligt ökat fokus på kunsapsutveckling.
De bör vara kvar, men inte nödvändigtvis i större omfattning
De nämnda uppgifterna är viktiga i sig, men det ska löna sig att lära sig ämneskunskaper också. Det är alla vuxnas skyldighet att stötta barn och ungdomarnas kunskapsinhämtning. Att vara okunnig är inte något att skryta med. En förälder som tyckte matte i skolan var svårt och därför tråkigt, ska uppmuntra sina barn i mattepluggandet, inte bekräfta sitt eget misslyckande.
De står inte i motsättning till varandra.
De uppräknade sakerna är inte det som ska minska. Konflikten står mer mellan egna arbeten, filmvisning, uteblivna vikarier, slappa lärare kontra seriöst pluggande antingen det är hög- eller svag-presterande elever.
Den sociala fostrande delen som nu sker till stor del i skolorna borde få mer stöd hemifrån och arbetas med i hemmet. Likaså drogprevention. Skolan måste dock ha en grundläggande fostrande del som ges till alla elever eftersom alla barn inte har samma förutsättningar för detta i hemmet. Men föräldrar bör ta ett större ansvar för sina barn än vad idag görs.
Den undervisningen behövs också. Jag tycker att eleverna borde ha fler timmar i skolan så att både fostrande och värdegrundsarbete OCH ämnesundervisningens antal timmar ryms.
Dessa Kunskaper är avgörande i deras kommande vuxna liv, En skola för livet!!!!
Dessa uppgifter ska komma in naturligt i den ordinarie undervisningen.
Det behövs både och. Jag upplever att de skolor jag har erfarenhet av lagt för lite tid på den typen av uppgifter men även missat annan info om hur samhällets institutioner, arbetsmarknaden, politiken osv fungerar. Ungdomar vet för lite om det praktiska i vuxenlivet när de lämnar gymnasiet.
Det borde finnas plats för både och.
Det borde föräldrarna klara av till största del. En viss del måste göras i skolan - framförallt på gruppnivå.
Det ena behöver väl inte utesluta det andra - det är väl när fostrande innehåll ingår på bekostnad av det andra det blir fel. Livskunskapsämnet i sig är ju problematiskt och har kommit in bakvägen så att säga. Under märkliga omständigheter.
Det ena ska inte förta det andra. Traditionella ämneskunskaper, vad menas med det? Gillar inte era styrda frågor...Det är inte svart eller vitt, inte antingen eller...!
Det ena utesluter inte det andra vilket gör att jag skulle vilja besvara denna fråga med både ett Ja och ett Nej. Man kan ju också fundera över vad som avses med traditionella ämneskunskaper. Är det sådana kunskaper som skall memoreras av eleven för att sedan levereras mer eller mindre obearbetat av eleven till läraren? Vad har då eleven lärt sig? Vad vet läraren om elevens kunskap mer än att eleven har en mycket god memoreringsförmåga?
Det ena utesluter inte det andra. Samordna ämnena istället.
Det finns annat arbete som lärare kan ägna mindre tid till. Det som nämns handlar ju om utbildning och förutsättningar för ett lärande. Däremot borde det finnas fler/andra vuxna som kan reda ut konflikter mm. så att lektionen kan börja som tänkt. Där går väldigt mycket tid bort för läraren.
Det finns ingen motsättning mellan värdegrundsarbete och ämneskunskaper, synen på traditionell kunskap som behöver uppvärderas men inte på bekostnad av värdegrunden.
Det finns utrymme för både och med tydlighet och struktur
Det går att förena, åsikter skall baseras på kunskap. MEN lärare skulle ägna mindre

<p>tid åt individuella planer och åtgärdsprogram och mer åt att planera en bättre undervisning</p>
<p>Det går åt alldeles för mycket tid till att lösa konflikter och hantera problem som fodrar att föräldrar skall kopplas in. Jobbar i en år 3 och vi ägnar dagligen en bra stund varje dag till att prata med barnen om förhållningssätt och vårdat språk.</p>
<p>Det handlar inte om att sätta fostrande uppgifter emot traditionella ämneskunskaper. Ämnet livskunskap är i sig ett fullständigt absurt begrepp i dessa sammanhang, Livskunskap erhåller man genom att tillgodogöra sig olika erfarenheter utifrån den specifika livssituation som man för tillfället lever i. Det kan aldrig göras till ett skolämne.</p>
<p>Ta inte bort fostrandsdelen men fokusera lite andra delar än idag. Sex -och samlevnad???? vad vill man med undervisningen?</p>
<p>Det kommer med jobbet att arbeta med livskunskapsfrågor. Barns vuxenkontakt på vardagarna är ju lärarna.. Samtidigt så kan den fostrande delen ibland ta för stort utrymme från ämnesundervisningen.</p>
<p>Det känns som en mycket viktig del: att hjälpa ungdomar att göra rätt. Om inte vi som vuxna lärare hjälper till med detta kommer det bli kaos. Det handlar inte bara om kunskap.</p>
<p>Det måste ingå för att övrig undervisning ska kunna bedrivas, en del är också biologi. Det ska vara både och.</p>
<p>Det skall ingå i undervisningen, men inte stå på egna ben, varje undervisningstimme skall vara optimerad för kunskapsinhämtning, detta utifrån den enskilda elevens förmåga.</p>
<p>Det vore ju önskvärt om dessa frågor blev mindre nödvändiga att behandla i skolan - om det vore så skulle det betyda att andra aktörer i samhället gjorde detta - t.ex. föräldrarna....</p>
<p>Det värdegrundsfrämjande arbetet måste systematiseras, det hänger sedan ihop med övrig kunskapsinhämtande</p>
<p>Det är en helhet , går inte att komma ifrån och borde ingå i ämnesundervisningen mer</p>
<p>Det är inte två olika saker! Det ena går inte att genomföra utan det andra. Det som jag tror krävs är tydlighet mot eleverna.</p>
<p>Det är kunskaper som mäts i tex PISA. Det är ju goda resultat som gör att våra styrande kan slå sej för bröstet.</p>
<p>Det är också väldigt viktiga ämnen. Jag har jobbat som lärare i tio år och som jag ser det så är bristen på resurser ett stort problem. Det ska finnas läromedel till eleverna. Vem av oss går en kurs och tycker att det är ok med gammalt material? Dessutom ska skolan ligga i framkant när det gäller ny teknik och inte som idag, flera år efter. Jag är inte ett dugg förvånad att skolan ser ut som den gör.</p>
<p>Det är svårt att undervisa då det är bråk och konflikter i klassen men läraren måste få mer hjälp och stöd i den uppfostrande rollen speciellt i vissa skolor där eleverna har extremt svårt med det sociala samspelet. Fler kuratorer behövs, en lärare behöver planera sin undervisning men mycket tid går åt till konflikthantering på lektionstid och att ringa föräldrar på eftermiddagar och kvällar då sjunker undervisningskvalitén.</p>
<p>Det är viktiga bitar som bör integreras på listiga sätt i andra ämnen med tydliga färdighetsmål. Språkämnen ex v behöver stoff att röra sig kring, religionsämnet behöver stoff till sina tematiska studier - man kunde kanske styra var de olika delarna ska smusslas in?</p>
<p>Det är viktigt med en skola där alla känner sig trygga och får lära sig livsnödvändiga saker. Då behövs både livskunskap och ämneskunskaper.</p>
<p>Detta kan integreras i de traditionella ämneskunskaperna i stället för att tas ut ur sitt sammanhang.</p>
<p>detta kan ske utan att kunskapersätts åt sidan</p>

Dock måste vi fortfarande fostra eleven och ge kunskap inom den för eleven viktiga områden. Ett större ansvar bör dock lyftas över på föräldrar. Om ens barn inte kan räkna är det inte orimligt att man hemma försöker bistå skolan med att komma tillrätta med problemen. Många föräldrar har kapitulerat. ungdomar förljer väljer idag bort all vuxemedier och pga blir språkutvecklingen lidande. Nyheter är främst begreppskunskap.

Dock ska även de nämnda finnas med.

Dt vore ju bra om det inte behövdes, men nu gör det det.

Däremot anser jag att det borde vara föräldrarna som fostrade sina barn i större utsträckning än vad många gör idag.

Däremot borde det inte vara lärare som håller i sådant. Åtminstone inte utan rejäl fortbildning. In med fler socionomer på våra skolor!

Även mentorskapet är något som borde diskuteras utifrån utbildning och yrkesroll.

Däremot ska man göra det på rätt sätt. Exempler ska genomsyra alla ämnen. Det funkar inte att agera drogpreventivt när lärarna talar om sina lördagsfyllor i lärarrummet, eller klankar ner på allt som inte passar in i cisionormen.

Eftersom många föräldrar inte fostrar sina barn blir det tyvärr skolans lott, men jag önskar att ett större ansvar låg på föräldrarna att uppfostra sina barn så tiden i skolan kunde ägnas åt ämneskunskaper

Egentligen inget motsatsförhållande i detta. skulle vilja svara både ja och nej

Egentligen ja för jag tycker att skolan ska vara till för ämneskunskaper, men som det ser ut idag är det det sociala som tar mest tid

Eleverna behöver även kunskaper inom dessa områden. Dock bör påpekas att livskunskap aldrig får överskugga ämneskunskapsinläringen -endast komplettera!

En bra blandning är nog det bästa. Om eleverna inte fungerar i stort så skulle nog inte ämnesundervisningen fungera heller.

En del av vårt uppdrag ÄR att fostra och vara örebilder. Att bara ägna sig åt ämneskunskaper vore att inte följa våra egna styrdokument!

En god blandning är a och o.

En trygg skolmiljö är grunden för viktigt kunskapsarbete

Fostran ger struktur och tydliga ramar för vad som är acceptabelt för vårt samhälle
Fostran och undervisning går hand i hand.

Fostran och värdegrund som en integrerad del i ämnesundervisningen, ej som något annat.

fostran och värdegrund är ett föräldraansvar, men tyvärr upptar dessa saker allt för mycket av lärarnas undervisningstid

Fostrande och värdegrundsfrämjande uppgifter är otroligt viktiga för att skapa goda medmänniskor och samhällsmedborgare. Utan dessa uppgifter spelar det ingen roll om eleverna lär sig extremt bra eller dåligt.

För de som behöver det.

För mig är livskunskap ryggraden i min undervisning.

Förstår inte frågan - allt ingår ju i läroplanerna. Följer vi dem så får eleverna undervisning i allt.

Föräldrar bör ta större ansvar för sina barn vad det gäller fostran och inte lägga över det ansvaret på skolans personal.

Föräldrarna måste börja ta mer ansvar för sina barn då allt läggs på skolan som det är idag.

Föräldrarna måste ta sitt ansvar för sina gener.

Hur skulle det se ut om vi skippar sådana viktiga saker, som tar upp så stor del av livet? VArför ska det ena utesluta det andra?

Huvudansvaret för detta ska inte ligga på skolan utan på hemmen men det upplevs som om ansvaret är mest skolans och det kommer hela tiden nya saker som skolan ska ta hand om t.ex vad eleverna gör vid datorerna när de är hemma.

Här behövs mer forskning! Men det verkar fel att sätta dessa två saker emot varandra, det ena utesluter inte det andra.
Här blir jag kluven. Vi får ägna alltför stor tid till uppfostrande uppgifter, däremot är livskunskap osv viktiga ämnen att diskutera i skolan eftersom alla inte får det hemifrån.
I en väl fungerande skola framställer sig/framstår lärare och andra personalkategorier som genuint vuxna och mogna människor. Dessa lärare skall i sina verksamheter sträva efter att ge utrymme åt värdegrundsfrågor och mer ämnesövergripande utvecklande frågor inom ramen för det egna ämnet.
I varje fall i de lägre åldrarna, upp till sexan. I dag blir det alldeles för splittrat, för lite tid till färdighetsträning i basämnen.
Inte just traditionella ämneskunskaper, men kunskapsutvecklande aktiviteter. Det är alltför mycket som skolan ska ha ansvar för.
Ja - nja - beror på hur frågan formuleras.
Det klart att skolan och alla som jobbar i den ska främja värdegrunden - det är svårt att säga något annat om frågan formuleras så, det vore som att säga att skolan INTE ska ge detta, och det låter ju väldigt konstigt.
Men problemet är istället att traditionella ämneskunskaper har hamnat totalt i skymundan - vilket också i sig är ganska konstigt, i en skola. Och att det inte funkar så bra att lägga ett kollektivt ansvar på alla lärare att göra allt. Alla lärare ska förstås ha en grundläggande kompetens i allt som har med värdegrund att göra. Men det behövs experter och kvalitetssäkring. Det finns ingen utbildning eller styrdokument för livskunskap, vilket har lett till att lärare mfl personal har fått hitta på vad det ska vara, utifrån egna tyckanden - vilket kan bli jättebra eller jättedåligt. Med t.ex. en kurator som expert som styr upp hur ett gäng lärare ska jobba med livskunskap, så kunde det bli bättre. På samma sätt med sex&samlevnad och drogprevention - kurator och biologiläraren och kanske någon annan expert skulle kunna sätta ramarna på skolan, och först därefter kan alla lärare vara lite inblandade. Problemet är att ingen styr, utan man bara förväntar sig att franskläraren och matematikläraren eller arbetslaget ska vara experter och klara av att genomföra fördjupningar och projekt i dessa saker utan att någon/några särskilda personer håller i det. Ytterst ett problem med pedagogiskt ledarskap = rektor. Rektor borde vara garant för att fostrande och värdegrundsfrämjande uppgifter utförs - och utförs främst av dem som är experter på det - kuratorer, samarbete med personal på ungdomsmottagning, drogförebyggare, socialtjänst - deras expertis behövs om man ska jobba kvalitativt. Lärare är experter på ämneskunskap, det måste vara huvuduppgiften. Sen ska lärare såklart vara goda förebilder och hantera vardagsproblem, men våra unga som inte mår bra behöver mer expertis inom sociala frågor än vad lärare kan ge utan att slå knut på sig själva... läraryrket blir för splittrat då, det är att lägga ett alltför tungt lass på lärare - att både vara experter i matematik OCH drogprevention, sex, ätstörningar,, självmordsprevention, diagnoser... Sådan press har jag känt, från min rektor - utan mer utbildning än någon förmiddagsföreläsning och en kvarts handledning av kurator/socialtjänst... det är ju inte klokt, egentligen.
Så svaret blir väl att SKOLAN bör ge, eller förmedla expertkontakt, i sådana frågor, men LÄRARE bör få lov att fokusera på ämneskunskaper, och inte tvingas hantera mer än de klarar av / har kompetens för.
ja eftersom de ovanstående frågorna tar mer tid nu än förr, pga brister i föräldrars ansvar att fostran i dessa frågor.
Ja egentligen men utan den andra biten faller allt samman varför det inte går!
Ja! Skolans forum är i första hand att vara en plattform för kunskap.
Ja, definitivt för en del elever men inte för alla. Det är viktigt att skolan arbetar för individualisering.
Ja, i den bästa av världar. Om föräldrar återtog föräldrarollen och vore goda

förebilder för sina barn. som det nu är måste skolan fortsätta att kompensera hemmen och då räcker inte tiden till att undervisa.
Ja, men livskunskap är viktigt också, men föräldrar bör ta ett större ansvar för detta. Men man bör inte skilja på det en och det andra, allt har ett sammanhang.
Ja, som frågan är ställd. Men man kan ju ägna tid åt fostrande/värdegrundsförmedlande frågor utan att ta tiden från ämneskunskaperna:-) Föräldrarnas ansvar för sina barns uppfostran är en viktig samhällsfråga som behöver debatteras mer.
Ja. Företag som sysslar med för många olika uppgifter går ofta dåligt. Skolan bör konsolidera sig och fokusera på kärnverksamheten: kunskapsförmedling.
Jag anser att det är en bra balans.
Jag anser inte att det står i motsats till varandra. Däremot behöver vi kanske få en större utbildning kring dessa frågor samt mer tid till sådana lektioner, nu tas den tiden från våra vanliga ämnen
Jag kan hålla med om att det är förmycket fostran som ligger på skolan. För att en elev ska kunna ta till sig kunskap måste den vara trygg i sig själv, med gruppen och med mig som lärare. Är inte eleven trygg då kan du glömma kunskapsinläring. Sean ska skolan arbeta med värdegrund överlag.
Jag skulle vilja förtydliga med ett stort ABSOLUT då det har blivit en stor roll i vårt arbete. Därtill kommer att vägleda vilka föräldrar där deras lilla söta bebis vuxit upp och då har många föräldrar svårt att hantera föräldrarollen.
Jag tycker ämneskunskaperna ofta kommer ikläm, det blir inget djup i det hela, men samtidigt kan man inte undervisa en grupp över huvudtaget om de inte får ta del av grundläggande värdegrunder och utvecklas. Ovannämnda frågor kan man mycket väl ta upp i de flesta ämnen, integrera dem
Kan inte se att ämnesundervisningen har tagit skada på min skola pg.a. livskunskapslektioner, tvärtom.
kan ju tycka att kunskaper i respektive disciplin är huvuduppgiften, kanske ska en del av de mjuka värdena skötas av ngn annan?
Kompetens ger självförtroende.
Kunskaperna måste komma i fokus. Det är ju skolans syfte inte att uppfostra, det är hemmens uppgift.
Likriktning i skolan vad gäller de traditionella ämnena parad med frihet för föräldrar att fostra sina barn tycker jag vore bra! Då minskar behovet av friskolor drastiskt och det är ju även bra för samhällsekonomin.
livskunskap finns ej på min skola ....är dessutom inget ämne som finns i skolplanerna.....formuleringen gör frågan svår att besvara
Livskunskap kan vara en förutsättning för trygga grupper och ett bra lärande.
Livskunskap är jätteviktigt. Visst ska man kunna Sveriges historia, sveriges år m.m., men vad är viktigast i längden...? Måste låta elever få kunskaper i nuet för att kunna gå vidare. Hälsa är en mycket viktig del i skolan. Hemkunskap bör man lyfta betydligt mer!
Lär av Finland !
Lärarna ska ägna mindre tid åt dessa delar, detta är något som elevvården på skolorna ska arbeta med. Lärarna ska främst arbeta med kunskaper (dock ingår samarbete, hänsyn och vanligt hyfs i alla skolsituationer). Det är inte lärarens uppgift att reda upp elevers privata problem på lektionstid eller förberedelsestid. Det behövs fler vuxna i skolan som kan avlasta lärarna med de sociala delarna!
Lärarnas (skolans) uppgift är att förmedla kunskap och undervisa. Det är föräldrarnas uppgift att fostra sina barn.
Man behöver både och för att växa som människa. Dessutom brister hemmen och elevernas privata omgivningar i sin fostran, kommersialismen slår alla rekord så därför måste skolan kompensera.
Man borde dock ställa större krav på föräldrarna. Mer läxor eftersom lektionerna i

skolan inte räcker för att befästa kunskaperna !
man kan inte hålla på att stoppa in en massa nya saker om inget annat tas bort. Timplanen utökas ju inte och då kan det bli svårt att nå målen i de ämnen som timplanen reglerar.
Med alla brister som finns i samlevnaden idag, så behövs skolan. Tyvärr har inte skolan tillräckligt bra instrument för att få ett bera resultat på området.
Med ett större fokus på kvalitet i undervisningen så kommer fler elever känna att deras behov och intresse för ämnena tillgodoses bättre vilket leder till mindre oro och stök i skolan med följden att fostran blir en naturlig del av det vardagliga arbetet istället för att behöva lyftas ut till enskilda ämnen eller moment. Dock anser jag att drogprevention och sex&samlevnad är viktiga delar inom de traditionella ämnena. Livskunskap och diverse socialiseringsprogram är däremot ett tecken på skolans misslyckande i att följa sin egen värdegrund.
Med krav på ordning och reda. De elever som inte kan sköta sig måste bort. Genom att markera mot dem som inte sköter sig kommer fler och fler sköta sig.
Men ANDRA arbetsgrupper än lärare borde arbeta med detta i skolan. De som är specialister på detta t.ex. socialpedagoger, ungdomsarbetare, socionomer osv. Alla skolor borde ha fler fastanställda personer som ansvarar för detta på ett strukturerat och välorganiserat sätt. Lärare varken kan , hinner eller är utbildade för alla de arbetsuppgifter som åläggs oss.
Men bara om det finns någon annan som tar över de andra uppgifterna, annars måste de fortsätta att ligga på läraren! I så fall får vi sänka kunskapskraven, eftersom alla dessa arbetsuppgifter som ligger på lärare, gör att vi inte hinner med ämneskunskaperna i den utsträckning som behövs för att eleverna ska hinna nå målen när det är tänkt!
Men det ena borde inte stå emot det andra. kunskapskraven bör öka. Och man bör finna vägar till att återupprätta synen på gedigen kunskap inom olika ämnesområden. Med mindre krav på dokumentation, eller i så fall betydligt mindre undervisningstid, skulle man orka bättre.
Vilket skulle leda till att båda delarna får en naturlig och bra plats i skolan....
Men det har inte med segregationen att göra för mig, det handlar om andra aspekter av skolan
Men det innebär att vi måste återupprätta föräldrarollen som är nermonterad i Sverige
Men eleverna bör få mer undervisningstid - reglera detta!
Men föräldrarna behöver ta ett ökat ansvar för uppfostran av sina barn och inte överlåta detta åt skolorna. Särskilt i yngre år används väldigt mycket tid åt att lära eleverna självklara saker som att stå i kö, tvätta händerna, hänga upp sina kläder o.s.v. Denna tid tas från övrig undervisning och ger däremot sämre resultat. Mycket av ansvaret för detta borde skickas tillbaka till föräldrarna.
Men föräldrarna borde ägna mer tid åt sina barn och visa vilka värderingar man står för och faktisk stå för uppfostringen av barnen, det kan inte vara skolans uppgift primärt.
Men jag tycker inte att livskunskapen bör vara ett eget ämne utan i stället ingå i och genomsyra alla ämnen.
Men skolan ska inte bära hela lasset. Föräldrar behöver information, kanske till och med utbildning för att kunna ta sitt föräldrans ansvar. OCH skola och hem måste dra åt samma håll!
Men tyvärr går det inte för föräldrar tar inte denna uppgift på sig. Som de borde anser jag.
Men vi ska inte ha ett ämne på schemat som heter Livskunskap. Det fostrande inslaget måste genomsyra hela skolan. Vi lärare måste i vår vardag visa att alla har lika värde, att det är viktigt att ta ansvar för sitt skolarbete m.m., att som elev utnyttja alla sina resurser för att nå ett bra resultat i skolan. Vi lärare ska stötta eleverna och måste få lära oss under vår utbildning hur man gör detta. Ja tycker att senaste omgången av Klass 9A visade fantastiska exempel på detta. Respekt. Kärlek

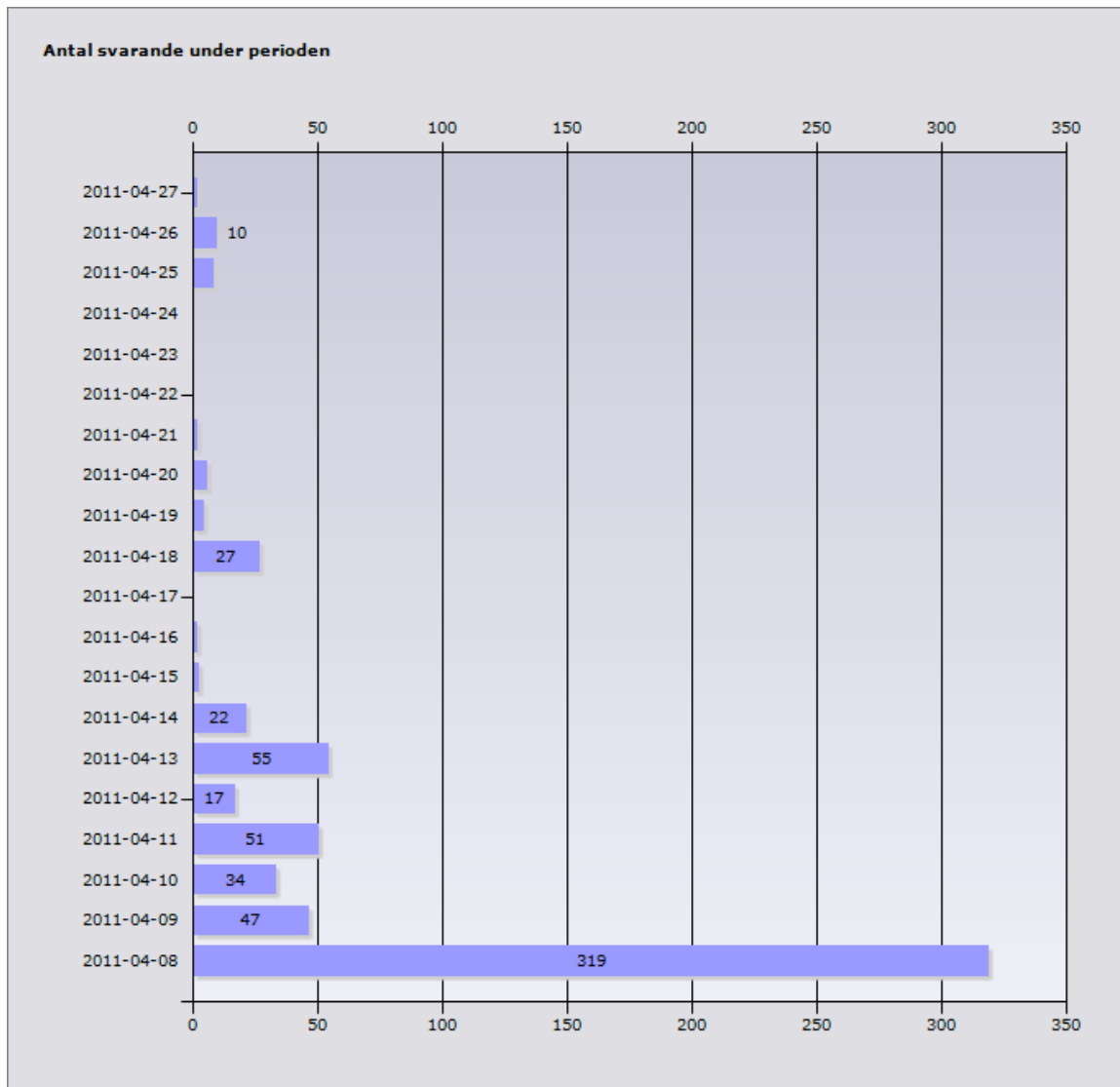
till eleverna. Tro på eleverna. Stöd och uppmuntran. m.m.
Men värdegrunden får för den skull inte glömmas, men kan tas upp vid behov, på förekommande anledning
Men ämnet livskunskap är suspekt och måste bort
Men även här borde det vara mer av lika kunskap för alla samt individualiserat/anpassat efter behov. En del skolor har ingen eller endast lite av tex livskunskap el sex & samlevnad. Samtidig får man inte glömma föräldrarnas ansvar, det är inte bara från skolan man ska få livskunskap. Ämneskunskaper är vi ju generellt mkt bra på att förmedla, men vad gör man om eleverna inte är mottagliga, inte alls vill (pga skoltrött el andra orsaker) lära sig, trots att lärare försöker på olika sätt motivera osv.
Mindre fostrande men mer värdegrundsarbete i alla ämnen!
mm = milimeter. Skriv m.m.!
Konstig motsatsställning i frågan.
Mycket av detta ligger på hemmen ! Skolans uppgift är mera på kunskapsinläring, det som inte hemmet kan ge dem ...
mycket av fostrandet och värdegrundsfrämjandet går ju att baka in i ämneskurser också
Mycket svårt att väga mot vartannat, men känner elver och föräldrar att skolan ger kunskaper, så följer oftast resten med.
Många föräldrar har inte utfört sindel innan barnen kommer till skolan och eller litear på/tror att vi ska göra detta och därför inte gör det.
Måste det ena utesluta det andra?
Naturligtvis bör även de fostrande delarna finnas i grundskolan och i viss mån i gymnasieskolan, men bristerna i kunskap hos de elever som kommer upp till gymnasiet är så överhängande att mer fokus bör läggas på ämneskunskaper i grundskolan.
nej de är en viktig del av att bli vuxen. en viktig del att ta ansvar . Det hänger ihop med skolan o ska inte tas bort
Nej!
Det finns plats för både och. Och vad exakt är Traditionella ämneskunskaper????
Nej, det hänger inte ihop med ämneskunskaper. Däremot borde skolan ägna mindre tid åt onödigt pappersjobb.
Nej, skolan ska också fostra tillsammans med föräldrar och då måste skolan ta sitt samhällsansvar och följa upp elever som inte mår bra eller informera om ovanstående om föräldrar inte gör det.
men då behövs fler vuxna i skolan med olika sorters uybildnig.
Nej, undervisning i livskunskap är livsnödvändigt! I vår kommun ökar självmorden bland unga lavinartat. Undersökningar visar att obligatorisk undervisning i livskunskap på alla skolor har en suicidpreventiv effekt. Se hemsidan för SPES (Riksförbundet för Suicid prevention och efterlevandestöd). För vi ska väl grunda våra beslut i evidensbaserig?
Nej...men man önskar att föräldrar och vårdnadshavare tar sitt ansvar och gör sitt jobb. Vi får för mkt skit i skolan idag...vi kan inte göra ALLT!!!
Normer sätts tidigt och av hemmetoch kompisar. Skolan har en enormt liten möjlighet att ändra elevers värderingar. Däremot inte sagt att skolan inte ska behandla en del av dessa ämnen som t.ex sex & samlevnad. Värderingar och normer bör kunna tas upp i ordinarie undervisning och inte behandlas enskilt (livskunskap).
Någonstans måste skolan inse att de ungdomar vi har i dag inte fixar 100 %-igt fokus 100 % av tiden. Däremot kan man få in extremt mycket om man tillåter sig att ge delar av lektionstiden till socialisering. Det är viktigt både för elevernas relation till varandra och för att bygga ett fötrodande mellan lärare och elev.
Nämnda faktorer kan användas i undervisning.

Om alla lärare sköter sin undervisning så räcker det.
Om detta ansvar togs hemifrån, men det är inte så idag så skolan får ta en oerhört stor arbetsbörda med att uppfostra framtidens generationer och skolan klarar inte detta särskilt bra. Ge tillbaka uppfostransansvaret till hemmen och vårdnadshavarna
Om inte eleven mår bra har den svårt att lära
Om mer fokus ska läggas på ämneskunskaper borde antalet ämnen minskas och anpassas mer efter elevers önskemål. Det är två olika vägar att välja 1) En bred utbildning med många ämnen. En sådan skola motiveras av att fostra goda, demokratiska samhällsmedborgare som behöver lite kunskap om det mesta och då är värdegrunden väldigt viktig.
2) En mer specialicerad skola som fokuserar ett färre antal ämnen. En sådan skola fokuserar på att utbilda och förbereda för mer speciella krav inom olika yrkesbrancher eller högskole/universitets studier.
Ovan nämnda saker ska ingå i all undervisning och är viktig för att fostra våra framtida samhällsmedborgare. Ämneskunskaperna måste sättas in i ett sammanhang och kan inte tas upp som enskilda områden.
Problemet är att inte ens skolpersonalen delar uppfattningar om vad värdegrund är och vill lägga tid på det. Kunskapsfokuset i politiken kärver också att vi arbetar med det istället för värdegrunden. Hur många har inte tröttnat eller känner sig värdelösa pga av den debatt som förs i medierna om hur usla lärare är. Hur ska man då kunna fokusera på värdegrund när de tär kravet på höja meritvärden som efterfrågas? Komplext så det skriker!
Problemet är bara var vi ska få in allt i schemat. Det är otroligt viktigt med dessa ämnen och att ta tuffa diskussioner men baskunskaperna är grunden.
Protesterar - sex & samlevnad, drogprevention ingår i de traditionella ämneskunskaperna.....
På gymnasiet tycker jag inte att det är för mycket av den typen av uppgifter, kanske på lägre stadier.
Sex o samlevnad och droginfo ingår enligt kursplanerna men Livskunskapen tillför inte skolan något utan tar endast tid från övriga ämnen.
Sex- och samlevnad och drogprevention tycker jag i allra högsta grad har med traditionella ämneskunskaper. Däremot använder vi en för stor del av skoldagen till att fostra eleverna och jobba med värdegrundsfrämjande uppgifter till bekostnad på ämneskunskaperna. Detta är också viktigt men kunde bedrivas mer av t.ex. socialpedagoger och fritidspedagoger
Ska vi kunna komma i nivå där vi kan konkurrera med dom från Indien och Kina. I annat fall sjunker vi ner i ett lågkunskapsträsk, som vi kommer ha svårt att komma ur.
Skolan bör ägna sig åt kunskaper. Skall föräldrar lämna in sina barn på dagis och hämta ut dem efter gymnasiet? Föräldrar bör ta större ansvar för moralisk fostran.
Skolan har en viktig roll att fostra eleverna till att bli väl fungerande medborgare, det hör till de viktigaste uppgifterna skolan har. Som exempel minskar kondom användningen bland ungdomar vilket självklart inte alls är bra. Skolan tillsammans med föräldrarna skall fortsätta att kämpa med att fostra eleverna.
Skolan har ett fostransuppdrag absolut men vad många i detta sammanhang glömmer är att det enda skolan kan göra här är att förstärka vårdnadshavarnas fostransinsats, vi kan aldrig ta över den och göra det åt dem.
Skolan har två tydligt uttalade uppdrag - att främja elevernas utveckling av lärande och sociala färdigheter. De förutsätter varandra. Däremot borde man i debatt och diskussioner lyfta fram det dubbla uppdraget i stället för att fokusera på dem ett i taget - just nu är det ju kunskapsfokus och inget annat från t.ex regeringen. Däremot borde man diskutera vilka resurser som ska läggas på det sociala uppdraget - lärarresursen är kanske otillräcklig? Ett riktat statsbidrag kanske?
Skolan måste bestämma vem som ska göra vad i skolan och ge dessa personer de förutsättningar som krävs för att kunna utföra jobbet. Om det är lärare som ska ha detta uppdrag får man också se till att det ges tid i tjänsten/uppdraget och kunna

planera för att detta ligger integrerat i undervisningen i alla ämnen. Ett annat alternativ är att låta ett elevhälsoteam ha större ansvar för att jobba med dessa frågor och avlasta läraren.
Skolan ska inte överta föräldrarollen. Tro på föräldrarnas förmåga istället för att marginalisera den och därmed dem. De kan ju inte ha satt barn till världen för att andra ska ta hand om dem och deras uppfostran i allt högre grad.
Skolan skulle istället bjuda in de som är kunniga inom området. I annat fall ska lärarna vara utbildade inom det område de ska undervisa i.
Skolans alltför stora ansvar behöver nog fokusera mer på kärnverksamheten, undervisning. Samhället har dock ett ansvar för allt det ni nämner i frågan- men det ska kanske inte blandas ihop med undervisning alltför mycket ? Nu praktiserar jag själv allt det som står i frågan utifrån ett hållbarhetsperspektiv, men man borde nog fundera över skolans roll ordentligt.
Skolans fostrande uppgift finns inte i nya isolerade påhitt som livskunskap etc.
Skolans fostran borde framförallt handla om demokrati. Kanske också medborgarskap. Detta görs i samhällskunskapen och genom elevråd etc.
Skolans fostran finns också i de möjligheter som ges eller inte ges till eleverna. Att välja fordonsprogrammet istället för samhällsprogrammet, _eller tvärt om_ är ett resultat av skolans fostran.
Gör elever detta val oberoende av social bakgrund har skolan lyckats med sin fostran.
Skolorna har dessvärre fått tagit över fostransrollen av föräldrarna.
Skulle önska att det gick att göra så. Vi lärare har ju inte utbildning för detta. Men vi får ägna oss åt allt möjligt, även väldigt mycket socialt arbete många gånger.
snarare mer! gör det obligatoriskt. man måste tänka på att ge eleverna det de kommer behöva i framtiden. god social förmåga, kommunikation i tal och skrift mm är ju en förutsättning för att komma vidare.
Svaret ja anger livskunskap. Vad är det? Hur gammal ska man vara för att undervisa i det? Övriga delar som omnämns i frågan ska vara kvar.
Svår fråga eftersom allt har för- och nackdelar, till en viss del ska skolan göra det men om det ska få genomslag så måste det ingå i timplanen/ämnesplanen för att fungera
Svår fråga men som det är nu så läggs alltför stort fokus på övrigt än just det vi i grunden är utbildade till (=ämnesundervisningen). De värdegrundsförande uppgifterna i frågan ovan är dock viktiga och skall inte strykas helt.
Svår fråga, för just detta ämne är egentligen viktigast för att få det att fungera, för föräldrarna lämnar i allt högre grad över uppfostringen till oss. Detta är ett stort problem på vår skola.
Svår fråga, man tycker fler vuxna i samhället borde kunna hjälpa till med fostrande uppgifter än skolans lärare. En avvägning av tid till ämneskunskaper eller fostran, vilken balans ska skolan ha? Om inte samhället utanför skolan tar ansvar, tvingas skolan ta en allt större del av ren fostran, annars funkar inte skolan i övrigt heller...
svår frågaatt besvara eftersom detta är så olika på olika skolor. INTressantare att fråga hur mycket tid bör läggas värdegrund kontra ämnen
Svårt att svara på. Någonstans måste eleverna få denna information då informationen brister hemifrån. Det kanske hade varit läge att göra en kurs kring det i samband med GY11?
Svårt, det finns ett stort behov av både och. Men den traditionella undervisningen har fått stå tillbaka vilket är en stor orsak till sämre resultat.
Så länge samhället går mot att föräldrar tar mindre ansvar för sina barn och att fler och fler lämnar bort sina barn till förskolan i tidig ålder så anser jag att detta inte kan tas bort.
Tror att i dagens samhälle hinner inte orkar intemånga föräldrar med sin uppgift som föräldrar. Det har lagts över på skolan och skolan hinner inte med både och.

<p>Detta är en samhällsfråga.</p>
<p>Tycker inte det ena skall utesluta det andra.</p>
<p>UNDER FÖRUTSÄTTNING ATT ALLA FÖRÄLDRAR TAR SITT FÖRÄLDRAANSVAR GENOM ETT KONSEKVENT FÖRHÅLLNINGSSÄTT, GER TRYGGHET MED KÄRLEK, RAMAR OCH REGLER, INFORMATION, TYDLIGA SOCIALA NÄTVERK till skillnad mot alla dessa ihoptrasslade familjebildningar som bara gör ungarna desperata och vilsna.</p>
<p>Upplever att skolan många gånger kan vara som en livlina för elever med trasiga hemförhållanden, MEN det är beroende av att skolan fungerar gott och tar ett stort ansvar för varje individ.</p>
<p>Utan värdegrund som sitter och en fungerande verksamhet kan man inte lära sig något alls.</p>
<p>Vad är det för bild av att det finns motsättningar mellan fostrande uppgifter och ämneskunskaper?!?! Kombinera, vet jag.</p>
<p>Vad är traditionella ämneskunskaper och vad säger att man inte arbetar med ämneskunskaper samtidigt som man arbetar med värdegrundsfrämjande uppgifter? Återigen går vi bakåt i tiden..</p>
<p>var finns föräldrarna???</p>
<p>Varför ska eleverna ha ämneskunskaper om de sedan drogar ner sig?</p>
<p>Vi arbetar med att hjälpa våra barn till att bli hela fungerande vuxna. Rabbelkunskaper är inte lösningen men barn och föräldrar bör veta att det krävs arbete för att lyckas- att ifrågasätta lärarkollektivet som gjorts ganska länge nu undergräver respekten liksom våra låga löner (studietiden var ca 4 år tidigare).</p>
<p>Vi behöver ägna mer tid åt bägge delarna.</p>
<p>Vi bör ha båda</p>
<p>Vi har en värdegrund att jobba mot och förmedla, men där bör samarbetet öka med vårdnadshavare så att vi alla har lika ansvar att fostra våra unga. Ibland känns det som om skolan är den allena rådande fostransansvarige och att skolan ska lösa alla samhällsproblem. Föräldraansvaret hamnar allt för ofta i skym undan.</p>
<p>vi måste ha värdegrunden med i allt vi gör dagligen, grundskolan utbildar barn inte vuxna, dom är på väg och behöver ha förebilder för sitt framtida vuxenliv..jag tror inte på en ämnesskola. Däremot tror jag att vi måste ha fler kategorier av personal inne i skolan under skoldagen, vi lärare kan inte vara kurator, syo, extraförälder , sjuksyster psykolog,,mmm</p>
<p>Vi vet inte vilka ämneskunskaper man behöver ha i framtiden. Däremot vet vi att det spelar ingen roll hur bra Du är i matte, om Du inte kan veta hut, alltså handskas bra med sina medmänniskor</p>
<p>viktigt att denna kunskap kommer alla till del.</p>
<p>Våra elever borde vara längre i tid i skolan, för att kunna ta hand om ovanstående områden också.</p>
<p>våra elever får för lite ämneskunskaper. Föräldrarna har lämnat walk-over. Dags att tvinga föräldrarna att ta ansvar!</p>
<p>Värdegrund är ett att skolans viktigaste uppdrag.</p>
<p>Vad vill vi med nio års grundskola?</p>
<p>Skapa goda medborgare enligt mig.</p>
<p>Därför krävs det värdegrundsarbete i skolan.</p>
<p>Värdegrund är viktigt och alldeles för lite av det idag. Fostrande?..hmmm..om det ska innefatta social kompetens så behövs det verkligen. Fostrande tycker jag dock är ett föräldraansvar.</p>
<p>Värdegrund, etik&moral, vanlig hyfs får fler och fler mindre och mindre med sig hemifrån av, skolan måste ta det ansvaret även om det BORDE vara föräldrarnas ansvar....Många elever har ingen aning om hur man betar sig mot varandra...</p>
<p>Värdegrunden ska genomsyra hela skolan, även i ämnesundervisningen, i vardagen. Skolans uppdrag blir diffust när man gör värdegrunden till något avgränsat (för det är inte avgränsat). Det blir känslan av att man blandar in uppfostran genom</p>

temadagar vars syften eleverna ändå upplever som konstlade och bara för att.
Värdegrunden ska levas i klassrummet - alltid! Inte undervisas vid vissa tillfällen!
värdegrunden är förutsättningen för att samarbetet ska fundera
värdegrundsfrågor är jätteviktiga. vad ska vi med ämneskunskaper om vi inte klarar att leva tillsammans med varandra i ett demokratiskt samhälle. social kompetens är en viktig del
Vävs in i upplägget av undervisningsmetoderna och aktuella ämnesområden utifrån skolans mål.
Återinför de gamla ordningsbetygen, tillsynslärarna, barnavårdsnämnderna, varningssystemen, OBS-skolorna, uppfostringsanstalterna, undomsvårdsanstallterna i modern skepnad så kan skolan focusera på ämnena som det var förr i tiden. Hela detta paketet runt skolan och lärarna är borta vilket finns i princip alla västländer utom i Sverige.
åtminstone bör det få mycket mer tid. ge tillbaka lite ansvar till föräldrarna. Snart är det väl vårt ansvar att tillverka dem också!!!!
ämnesfokuset bör öka ju högre upp i utbildningssystemet eleverna kommer
Är väl jättebra att jobba med gruppen och gruppdynamiken. Men föräldrar måste ta ansvar på individnivå. Kan inte lägga facebookmobbing på skolan om man skaffat facebookkonto till en 10-åring o.s.v. Sedan bör barn alltid få öva på att lösa konflikter, så självständigt som ålder tillåter. Att ökat antal vuxna minskar mobbingen säger ju bara vad som händer i situationen här och nu och på skolans arena. Vad som händer sedan när man inte kan lösa saker för fem öre själva resten av livet är ju inget man har några studier på. Problemet förflyttas.
även om en del kan kännas lite flummigt, vad är t.ex livskunskap?

Mottagare	Ej kontaktbara	Svarande	Svarsfrekvens
879	33	611	72,2%

